

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: I Nød og Fare.

Citation: Richardt, Chr.: "I Nød og Fare.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt01-shoot-workid74812.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

I Nød og Fare. (Kirkekantate - Under Dybbølskansernes Belejring.)

I.

Der er en Lidelsernes Skaal,
vi Mennesker skal tømme;
kun Herren veed det rette Maal
for vore Taarestrømme.
Skyd ikke Kalken fra din Mund,
tag den med Tro og tøm den kun;
thi Trøstens Billed paa dens Bund
har Lys som Barnets Drømme.

169

I som værne
glad og gjerne
Hjem og Arne, Lov og Land;
som i Taage
trofast vaage
paa den nattekolde Strand;
Dag og Nat ved Farens Elv,
Dør om Dør med Døden selv, -
Kraft i Eder fra det Høje!
Sejr i Haand og Sejr i Øje!

I, som længes,
indestænges
ene med de dybe Savn;
I, som vente
angstbepændte
Bud fra Slaget om et Navn; -
løs for Længslen i et Suk,
lad ej fryse Taarens Dugg,
lær at bie, lær at bede!
Da er Trøstens Engel rede.

I, som segned,
blødte, blegned,
midt i Kampens Kuglehvin,
som derude
fik til Pude
Vintermarkens hvide Lin;
sover sødt i Danmarks Jord,
hvor Violen stille groer;
Gud har lukket Eders Øje,
Fred med Eder fra det Høje!

170

II.

Hellige Gud!
Os og vor Fjende
Gav Du ihænde
de selvsamme Bud;
lad da i Slaget

Domsordet ramme,
gjør under Braget
Løgnen tilskamme,
hellige Gud!

∞ Der er saa Lidt af Kjærlighed
paa denne kolde Jord,
hvor Du har villet saae til Fred,
Blodaxet villigt gror;
vi selv har nok at luge bort,
maa bæve for din Dom -
men hvad fra Arilds Tid var Vort,
det maa vi værne om.

∞ Du gav os dette skønne Land,
hvor Vaaren er saa lys,
som skræmmer ej med Ørkensand
og ej med Afgrundsgys,
som lokker ind alt fremmed Frø
og Fremmedes Begjær -
den Rugmark i den blanke Sø,
den er vel Kampen værd.

171

∞ Du gav os dette jevne Maal,
i Svulmekraft et Hav,
saa giv os Styrke, giv os Staal
til Værn om hvad Du gav!
Og styrk os i al Livets Kamp,
saa vi med Dig bestaa
mod Fjenden hist i Røg og Damp,
mod ham i Hjertets Vraa!

∞ Vældige Gud,
vor og vor Fjendes,
o lad det kjendes,
med Dig vi drog ud!
O lad det dages!
O lad det mærkes,
meer end de Stærkes
er Du de Svages
vældige Gud!